

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 101. ad 125.

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1764

VD18 15558428-001

Psalmus CXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53433)

sed unà cum ipso impio peribit. Ergo felix,
qui timet Dominum.

PSALMUS CXII.

Titulus, & argumentum: *Alleluja.*

*Hortatur cultores Dei ad ipsum Deum
laudandum, ob id potissimum, quod, cum sit
altissimus, tamen non dedignatur ad nos oculos
inclinare, & multis nos beneficiis afficere.*

*v. 1. Laudate pueri Dominum, laudate no-
men Domini.*

Per *pueros* intellige servos Dei simplices,
puros, ad nutum Dei paratissimos. O vos om-
nes, qui servi estis Dei, purâ mente cogitate
magnitudinem Domini, & toto cordis affe-
ctu ejus *nomen*, h. e. potentiam, & gloriam
infinitam laudate.

*v. 2. Sit nomen Domini benedictum, ex hoc
nunc, & usque in seculum.*

Declarat modum laudandi Deum. Jam in-
cipite laudare Deum, & sinè fine laudate, sive
prospera, sive adversa contingant, sive in hac
vitâ, sive in futurâ, & cum S. Job semper
dicite: *Sit nomen Domini benedictum.*

*v. 3. A solis ortu usque ad occasum, laudabile
nomen Domini.*

Hic, & deinceps declarat materiam laudis
Dei. Per totam Mundi amplitudinem à prin-

G

cipio

cipio usque ad finem, *laudabile est nomen Domini*, propter opera ejus, quibus ab omni parte plenus est Mundus.

ψ. 4. Excelsus super omnes gentes Dominus, & super celos gloria ejus.

Deus non solum longè eminent super omnes, etiam potentissimos Reges, ac Principes terræ, sed etiam gloria ejus transcendit celos omnes, & qui habitant in eo.

ψ. 5. Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, & humilia respicit in celo, & in terra.

Laudat nunc Deum ab admirabili benignitate, quæ conjuncta cum tantâ sublimitate mirabilior apparet: licet enim sit excellentissimæ, & sublimissimæ naturæ, tamen à superbis, sive Angelis in cælo, sive hominibus in terrâ, oculos avertit, & humiles respicit seu eorum miseretur.

ψ. 6. Suscitans à terra inopem, & de stercore erigens pauperem.

ψ. 7. Ut collocet eum cum Principibus, cum Principibus populi sui.

Declarat, cur Deus respiciat humiles, ac dicit, id eum facere, ut eos exaltet. Licet hæc applicari possint singulis hominibus, ut Josepho Patriarchæ, Moyse, Davidi &c.,
quos

quos ex infimo gradu Deus evexit ad summum : aptissimè tamen hi duo $\psi\psi$, conveniunt generi humano, seu pusillo gregi electorum. Genus humanum jacebat in terrâ, & in stercore peccati originalis, & consequentium miseriarum : & tamen Deus sedens in caelo respexit in terram, & inde suscitavit inopem, hominem spoliatum à latronibus, & relictum semivivum, & jacentem in stercore miseriarum, ut collocaret eum *cum Principibus*, non quibuscunque, sed *cum Principibus populi sui*, possessoribus Regni Cælestis. Nam exaltatio à paupertate temporali ad opes Regni temporalis, etiamsi nobis magna esse videatur ; verè tamen exigua, ac penè nulla exaltatio est, cum opes Regni caducæ sint, & ad dispensandum traditæ ; & cum obligatione reddendæ rationis in die judicii, & conjunctæ cum magna afflictione spiritûs ; & periculo æternæ salutis amittendæ. At exaltatio à statu peccati, & mortis ad statum gloriæ, & beatæ immortalitatis, ad æqualitatem Angelorum, ad consortium boni illius, quod ipsum Deum beatum facit ; hæc vera, & verè magna, & appetenda maximè exaltatio est.

¶ 8. *Qui habitare facit sterilem in domo, matrem filiorum letantem.*

Potest hoc referri ad singulas fœminas, Sar-
ram, Rebeccam, Rachelem, Annam &c.,
quas (utî humiles viros respexit, eos exaltan-
do) pariter respexit de sterilitate perducendo
ad fœcunditatem. Altiori sensu pertinet ad Ec-
clesiam, ex gentibus congregatam, quæ lon-
go tempore mansit sterilis, sed in senectute
peperit plurimos. *Vide Galat. 4. Isa. 54.*

PSALMUS : CXIII.

Titulus : *Alleluja.*

Argumentum : *decantat mirabilia o-
pera Dei, dum educeret filios Israel de Ægyp-
to in terram promissionis ; idque ad eum finem,
ut hortetur populum ad permanendum in con-
fessione unius veri Dei, & sperandum continuo
in ejus protectione.*

v. 1. *In exitu Israel de Ægypto : domus Ja-
cob de populo barbaro.*

v. 2. *Facta est Judaa sanctificatio ejus, Is-
rael potestas ejus.*

Cum Israel, seu domus Jacob, h. e. Israë-
litæ egrederentur de Ægypto, cujus incolæ
sunt *populus barbarus*, h. e. ignotæ linguæ gens,
tunc gens Judaica, sive Israelitica facta est
gens sanctificata Deo, & peculiariter subje-
cta ejus potestati. Ante ingressum in Ægyp-
tum Hebræi erant una familia, sed non unus

popu-